

af, udtalte, at hun vilde tro, mange Forespørgsler stadig vilde gaa til hende, da Arbejdet var blevet ret personligt. Maaske gjorde det noget til, at der kom saa faa Forespørgsler, Lisbet Hindsgaul gjorde opmærksom paa den ringe Tilgang til de store Stillinger for Økonomaer o.lign. ved Hospitalerne m.m., hun havde lovet at søge at faa D.K. til at interessere sig for dette Forhold. Hulda Pedersen troede absolut, D.K. stadig havde en Opgave m.H.t. Vejledning i Valg af Erhverv. Forældrene vidste ofte ikke, hvilke Muligheder der var for Pigerne, det gik paa bedste Beskub m.H.t. Valg af Stilling. Hvis man følte, at man i D.K. havde noget, der virkelig var ajour, hvor man kunde faa fyldestgørende Besked, skulde detnok blive brugt. Det var naturligvis et forfærdeligt Arbejde at holde det ajour, men det vilde være meget kedeligt, om vi lukkede dette Kontor, for D.K. havde her en Opgave af meget stor Rækkevidde.

Esther Carstensen var ikke i Tvivl om, at Arbejdet havde sin Betydning, men kunde ikke indse, hvorfor vi altid skulde gøre Arbejdet gratis. Hvorfor ikke gøre det til en Institution, man kunde konsultere mod at betale derfor.

Martine Bjørneboe havde ikke været til Stede, da hun blev valgt ind i Udvalget for Erhvervsvejledningen, ellers vilde hun straks have protesteret, hun havde ikke Tid til at paatage sig dette Hverv.

Magda Andersen støttede Fru Carstensen, man var i D.K. alt for meget inde paa at arbejde gratis; men der var ikke Tvivl om, at Arbejdet burde fortsættes. - M.H.t. at ingen af Damerne havde Tid, var det jo ikke nødvendigt, at Arbejdet altid skulde læsses paa Københavnerne; det var nedslaaende, at man ved hvert eneste Spørgsmaal skulde drøfte, om man nu ogsaa kunde finde Mennesker, der vilde gøre Arbejdet.

Hulda Pedersen foreslog at nedsætte et Udvalg, der kunde arbejde med Sagen og tænke over, hvilket Samarbejde der kan bringes i Stand, og komme med Forslag om, hvorledes det hele kan lægges tilrette.

Formanden svarede Magda Andersen, at det var forfærdelig vanskeligt at faa et Arbejde, der hovedsagelig laa i København, gjort ude fra Provinsen. Det var jo ikke de skriftlige Forespørgsler alene, det var dette at kunne gaa op og tale med et Menneske.

Martine Bjørneboe gjorde opmærksom paa, at Vejledning i Valg af Erhverv jo havde faaet nogle Penge fra Poul Andreas Bo, saaledes at der var Startkapital til at faa Materialet ført ajour og Arbejdet sat i Gang.

Thora Pedersen kunde tænke sig en Slags Centralraad, der arbejdede i Forbindelse med de forskellige Kredse, der vilde gøre noget i dette Spørgsmaal, og i Samarbejde med Skoler og Arbejdsgivere; det var af uhyre Betydning, at Børn kom ind der, hvor de egnede sig og kunde føle sig tilfredse. - Th.P. havde altid hævdet, at Fællesstyrelsens Arbejde skulde foregaa ude i Landet.

Magda Andersen protesterede imod, at det altid, naar en ude fra talte om Arbejdet i København, blev opfattet, som om man ønskede dette Arbejde; det var vist ingen udeomkring, der ikke kunde skaffe sig alt det Arbejde, man kunde overkomme. - Men det var vel ikke Meningen, at dette Arbejde skulde være for København, og ingen tror vel, at de unge rejser til København for at faa at vide, hvad de skal tage fat paa. Om de skal skrive til det ene eller det andet Sted kunde jo være lige meget.

Paa Hulda Pedersens Forslag nedsattes et Udvalg til at finde en Løsning paa Vejledningsspørgsmaalet. Dette kom til at bestaa af:

Stella Kornerup, - Martine Bjørneboe, - Erna Kjeldskov

Sommerlejrudvalget

Hulda Pedersen meddelte, at man nu havde faaet Ryslinge Højskole fra 4. til 11. August 1935 til Sommerlejren. Da Udvalget først skulde holde Møde Mandag d. 19. Nov., havde man endnu ingen faste Planer m.H.t. Sommerlejrprogrammet.

Kredsene havde i Aar haft $\frac{1}{2}$ Dag til Forhandling om deres Arbejde, og det burde man sikkert fortsætte med, saaledes at man fremtidig gav dem en Dag paa Sommerlejren. Maaske var det saa rimeligt, om Ungdomskredsens praktiske Arbejde kom ind som et Led i Sommerlejrudvalgets Arbejde.

Andrea Hedegaard: Jeg vil gerne støtte, at Arbejdet for Ungdomskredse kommer ind under Fællesstyrelsen. Som det er nu, har Stella Kornerup paataget sig det store Arbejde med at vejlede og hjælpe Ungdoms-